

¹कुलालः-कौलालकम्, युचि-²लालना, ^A इमानि रूपाणि अस्य धातोः विशेषेण भवन्ति ।

(1474) “लष कान्तौ” (I-भ्वादिः-888. अक. सेट्. उभ.)

‘कान्तौ लष्यति लष्येत श्यनि वा लषते लषेत् ॥’ (श्लो. 177) इति देव ।

कान्तिः=इच्छा ।

लाषकः-षिका, लाषकः-षिका, लिलिषिषकः-षिका, लालषकः-षिका ;

लषिता-त्री, लाषयिता-त्री, लिलिषिषिता-त्री, लालषिता-त्री ;

³लष्यन्^B-लषन्-न्ती, लाषयन्-न्ती, लिलिषिषन्-न्ती ; —

लषिष्यन्-न्ती, लाषयिष्यन्-न्ती-ती, लिलिषिषिष्यन्-न्ती-ती ; —

लषमाणः, लष्यमाणः, लाषयमाणः, लिलिषिषमाणः, लालष्यमाणः ;

लषिष्यमाणः, लाषयिष्यमाणः, लिलिषिषिष्यमाणः, लालषिष्यमाणः ;

इत्यादीनि रूपाणि सर्वाणि भौवादिककाशतिवत् (186) बोध्यानि । ^Cअभि-

लाषुकः, ⁴लषणः, विलाषी⁶ ^Dअपलाषिणः, ⁷लशुनम्, लिष्वः⁸ ; इमानि

रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

1. कुं लालयते इति कुलालः । ‘कर्मण्यण्’ (3-2-1) इति अणप्रत्यये रूपमेवम् । कुलालेन कृतं कौलालकम्, ‘कुलालादिभ्यो युच्’ (4-3-118) इति तेन कृतमित्येतस्मिन्नर्थे संज्ञायां गम्यमानायां युञि रूपमेवम् ।
2. ‘ण्यासश्चो युच्’ (3-3-107) इति स्त्रियां युच्प्रत्यये रूपमेवम् ।
3. शतरि ‘वा आशभ्लाशश्चमुकमुक्लमुक्लसिन्नुटिलषः’ (3-1-70) इति श्यन् विकल्पेन भवति । तेन रूपद्वयम् ।
4. ‘लषपतपद—’ (3-2-154) इत्यादिना तच्छीलादिषु कर्तृषु उक्प्रत्यये एवं रूपम् ।
5. ‘युच्ङ्कर्म्यदन्द्रम्यसृष्टधिज्वलशुचलष—’ (3-2-150) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु युच्प्रत्यये रूपमेवम् ।
6. ‘वि, अप’ इत्युपसर्गयोः उपपदयोः ‘अपे च लषः’ (3-2-144) इति धिनुण् प्रत्यये रूपमेवम् ।
7. ‘लषेः श च’ (द. उ. 5-54) इति उनन्प्रत्ययो भवति । शश्चान्तादेशः । लशुनम्=पलाण्डुजातिः ।
8. औणादिके (द. उ. 8-127) वन्प्रत्यये, उपधाया इत्वं निपात्यतेऽगुणत्वं च । तेन लिष्वः इति रूपम् । कान्तिरित्यर्थः ।
- A. ‘.....वालोऽमुना नृपतिलालनयाऽद्य कष्टम् ॥’ धा. का. 3-34.
- B. ‘मानुषानभिलष्यन्ती रोचिष्णुदिव्यधर्मिणी ।’ भ. का. 4-22.
- C. ‘रमसादुदस्थुरथ युद्धमनुचितभियोऽभिलाषुकाः ।’ शि. व. 15-59.
- D. ‘प्रलापितो भविष्यन्ति कदा न्वेतेऽपलाषिणः ।’ भ. का. 7-12.